

Čís. 3544.

Ustanovení § 247 tr. ř. vztahuje se jen k výsledku a vzetí do přísahy svědků a znalců při hlavním přelíčení vyslýchaných.

Zmatečností je ohroženo jen porušení předpisu druhého odstavce § 247 tr. ř. (§ 281 čís. 3 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 25. června 1929, Zm I 119/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského trestního soudu v Praze ze dne 3. ledna 1929, jímž byly stěžovatelky uznány vinými přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatek čís. 3 § 281 tr. ř. spatřuje zmateční stížnost v tom, že vývodní svědci nebyli slyšeni v přítomnosti obžalovaných a nebyli vzati do přísahy, tak že prý tu jde o porušení ustanovení § 247 tr. ř. Toto ustanovení zákona, jež se vztahuje jen k výsledku a vzetí do přísahy svědků a znalců při hlavním přelíčení vyslýchaných, uvádí sice mezi jiným, že svědci mají býti slyšeni v přítomnosti obžalovaného, ohrožuje však zmatečností jen porušení předpisu druhého odst., podle něhož má býti mimo případ uvedený v poslední větě prvního odstavce každý svědek, když odpověděl na otázky obecné, před dalším výsledkem pod zmatečností vzat do přísahy, nepřekáží-li tomu některý z důvodů § 170 čís. 1 až 6 tr. ř. Porušení tohoto předpisu, jež má ustanovení § 281, čís. 3 tr. ř. na mysli, citujíc § 247 tr. ř., nepřichází však v souzeném případě vůbec v úvahu, protože vychází z protokolu o hlavním přelíčení na jevo, že svědci, o něž tu jde, nebyli při hlavním přelíčení vůbec slyšeni, nýbrž že byly při hlavním přelíčení přečteny protokoly o výpovědích těchto svědků před okresním soudem v Ř. Zmateční stížnost je tudíž v tomto směru zřejmě neodůvodněna. Pokládaly-li obžalované osobní výslech řečených svědků při hlavním přelíčení za nutný, bylo na nich, by učinily při hlavním přelíčení návrh k tomu směřující. Tím byly by si pro případ, že by nalézacím soudem o návrhu nebylo rozhodnuto nebo že by jím byl návrh zamítnut, zajistily možnost uplatňovati zmatek podle § 281, čís. 4 tr. ř. Podle protokolu o hlavním přelíčení nebyl však obžalovanými při hlavním přelíčení takový návrh učiněn.

Čís. 3545.

Jde o pohnutku nízkou, překáží-li kdo jinému ve výkonu práva na práci a na výdělek, třeba v úmyslu, by pro sebe nebo pro jiné zjednal lepší pracovní podmínky.

(Rozh. ze dne 25. června 1929, Zm I 248/29.)